

KİM DEMİŞ SON YAPRAK OLDUĞUMU!

Yazan
Aslıhan Cengiz

Resimleyen
Seda Çubukçi Antlı

ÖTÜKEN

YAYIN NU: 1903
ÇOCUK / GENÇLİK: 37

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NUMARASI: 49269

ISBN: 978-625-408-433-1

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12

Editör: Öznur İzgi

Kapak Tasarlama: Damla Acar

Dişgi-Tertip: Damla Acar

Baskı: İmak Ofset Basım Yayın San. ve Tic. Ltd. Şti.
Akçaburgaz Mah. 137. Sok.No: 12 Esenyurt / İstanbul / TÜRKİYE
Sertifika Numarası: 45523 Tel: (0212) 444 62 18

İstanbul- 2022

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Aslıhan Cengiz

Çiçekleri ve çocukları çok seven yazarımız İstanbul'da yaşamaktadır. En büyük isteği, yazdığı kitapları okuyan çocukların hayallerine ilham olmak. Her çocuğun kalbindeki sonsuz sevgiyle sonsuz güzelliklere erişebileceğine inanmakta.

İki erkek evladının yanında, okul öncesi öğretmeni olarak yüzlerce çocuğa arkadaşlık ediyor.

Seda Çubukçi Antlı

İstanbul Aydın Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Çizgi Film ve Animasyon Bölümü mezunu olan çizerimiz, aynı üniversitenin Görsel Sanatlar Bölümünde yüksek lisans yapmaktadır. İstanbul Tasarım Merkezi'nde suluboya eğitimi aldıktan sonra, karakter tasarımında yardımcı eğitmen olarak çalışmıştır.

Geleneksel çizimlerin yanı sıra çocuk kitapları, kitap kapakları ve dergiler için dijital resimlemeler yapmaya devam etmekte. Sosyal mecralarda kullandığı mahlası, gerçek adının önüne geçtiği için herkes onu "Vakurfirça" olarak biliyor.

Biricik Yusuf'uma, Ömer'ime
ve tüm öğrencilerime...

Haydi tanışalım!

Rüzgâr; tüm gücüyle ağacın yapraklarını sallıyor,
dala tutunamayanları hoOp diye alıp götürüyordu.
Güneş doğarken yanında yağmur bulutlarını da getirmişti.

En tepedeki beş arkadaş
Tudi, Kufi, Rafi, Daçi ve Buri;
daha ne kadar orada durabileceklerini bilmiyorlardı.

Tudi:

- Neden getirdi ki?

Kufi:

- Çok büyükleer!

Rafi:

-Ne kadar da siyahlar, dedi.

Daçi, başka tarafa döndü.
Buri'nin üzerine bir damla düştü.

Rüzgâr, arkasından itip duruyordu bulutu.
Uzun yolları aşmış buraya kadar madem geldi, en
sevdiği yağmur şarkısını söylemeliydi.

Pıt pıt pıt pııtt pıtpıt pıtttt

İki damla Tudi'ye, üç damla Kufi'ye,
beş damla Rafi'ye, Daçi'ye gelmedi hiç,
Buri'yi yere düşürdü yedi damla.

Rüzgâr bulutu ağız ot dolu
bebek bongoya benziyordu.
-Şimdi rüzgâr zamanı!!!

Ama ağzın doluyken konuşmamalı.

Boşalttı ağacın üzerine
bütün rüzgârını.
Kufi ve Rafi uçtu gitti.
Geriye kaldı Tudi ve Daçi.